Dosarul nr. 1-11/2022

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

12 iulie 2023 mun. Chişinău
Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecător - Sergiu Stratan
Grefieri - Daniela Anghel, Olga Rotaru
Cu participarea:
Procurorului - Cristina Novac
Avocatului - Anatolii Toia

examinând în şedinţă publică, în procedură generală, cauza penală depusă în instanţa de judecată pe 03 ianuarie 2022, de învinuire a dlui:

Popescu Ion *****, născut la *****, IDNP *****, originar şi domiciliat în *****, cetăţean al Republicii Moldova, studii medii, anterior condamnării angajat în câmpul muncii, nesupus militar, căsătorit, cu persoane la întreţinere, fără grad de dizabilitate, anterior condamnat, ispăşeşte pedeapsa cu închisoarea,

de săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 312 alin.(2) lit. a) din Codul penal,

c o n s t a t ă :

Popescu Ion ***,** se învinuieşte în aceea că, la 28 mai 2015 aflându-se în Penitenciarul nr. 16 „Pruncul" amplasat pe str. I.Pruncul 44 din mun. Chişinău, şi având calitate procesuală de martor în cauza penală nr.2014011892, pornită în baza art.217^1 alin.(3) lit.c) şi f) din Codul penal, fiind preîntâmpinat de către Ofiţerul de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliţie Centru al DP mun. Chişinău, Moraru Adrian, contra semnătură despre răspunderea penală în conformitate cu art. 312 din Codul penal, acţionând prin intenţie directă, dându-şi seama de caracterul ilegal al acţiunilor sale, cu bună ştiinţă a comunicat organului de urmărire penală că: „la data de 16 mai 2014 a primit de la Frunze Andrei, substanţe narcotice sub formă de marihuană şi a comunicat că acesta vinde şi consumă droguri".

Iar ulterior, în cadrul şedinţei de judecată ce a avut loc la Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani, amplasată pe bd. Ştefan cel Mare şi Sfînt 200 din mun. Chişinău, la data de 2 martie 2020 pe cauza penală privind învinuirea lui Frunze Andrei *****de comiterea infracţiunii prevăzută de art.217^1 alin.(3) lit. c) şi f) din Codul penal, Popescu Ion *****, fiind audiat în calitate de martor şi fiind preîntâmpinat pentru răspundere penală în cazul prezentării cu bună-ştiinţă a declaraţiei mincinoase, a declarat următoarele: „Că el nu a primit sau procurat de la Frunze Andrei careva substanţe narcotice, iar declaraţiile tăcute în cadrul procesului-verbal de audiere din 28 mai 2015 nu sunt veridice", **fapt prin ce a confirmat caracterul mincinos al declaraţiilor sale depuse în cadrul şedinţei de judecată**, **faţă de declaraţiile depuse**

reprezentantului organului de urmărire penală la data de 28 mai 2015, conştientizând faptul, că prin acţiunile sale intenţionate a creat organului de urmărire penală, impedimentele în activitatea de prevenire şi combatere a criminalităţii.

Conform rechizitoriului, dlui Popescu Ion *****, i se incriminează că a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 312 alin.(2) lit. a) din Codul penal conform semnelor calificative: declaraţia mincinoasă, adică prezentarea cu bună-ştiinţă a declaraţiei mincinoase de către martor, acţiunea, săvârşită în instanţa de judecată, legată de învinuirea de săvârşire a unei infracţiuni grave.

Inculpatul Popescu Ion, fiind audiat în şedinţa de judecată a indicat că, **atunci în 2014 a dat declaraţii false, când a fost luat de pe drum la poliţie. În judecată a spus totul drept**. După ce a fost prins de câteva ori de ofiţerii de urmărire penală dl Sergiu şi Denis, i-au fost găsite droguri, după care de câteva ori aşa a fost. Ei ştiau precis că el în fiecare dimineaţă ducea copilul la grădiniţă şi îl prindeau când le trebuia. El în acel moment era în stare grea, consuma droguri. I-a fost spus că sau spune cine i-a vândut drogurile sau o să fie închis el. I s-a spus să anunţe despre oricine cunoaşte. **El îl cunoştea doar pe Frunze, însă Frunze nu i-a vândut droguri. Aşa cum îl cunoştea doar pe Frunze a spus că acesta a fost el, fără ca să-şi dea seama la acel moment de consecinţe. Îi era frică deoarece avea un copil mic şi se temea**. Ei i-au spus că o să facă ce vor, dacă o să vrea o să-l închidă, dacă o să vrea o să-l trimită acasă. Peste oarecare timp, a fost condamnat la 3 ani de către Judecătoria Botanica şi după cum domicilia în sectorul Centru, a fost transmis dosarul la IP Centru ca să fie arestat. Tot aceşti doi băieţi Denis cu Sergiu au venit la el acasă la Telecentru ca să îl anunţe că a fost condamnat de Judecătoria Botanica la 3 ani şi i-au spus că poate să-şi strângă hainele şi să plece, că îi oferă posibilitate cu condiţia că susţine declaraţiile şi nu l-au închis, însă au trimis alte persoane de pe adresa str. Bulgară 40 ca îl închidă. Ulterior, fiind ajuns la P13, pe starea de sănătate a fost etapat la P16, unde deja a venit martorul dl Adrian, cu hârtiile scrise de atunci când a fost prins şi l-a audiat din nou. El i-a spus lui Adrian că omul cela o să-l taie cu toporul pentru că el era pe mahală şi avea frică, era într-o stare foarte rea. Ulterior la P13 şi-a revenit şi şi-a dat seama că nu este normal. A hotărât să procedeze corect şi a venit şi a spus aşa cum este. **Greşeala lui a fost atunci când de frică nu a spus adevărul. A** mai precizat că, nu a comunicat ofiţerului de urmărire penală de acei doi ofiţeri pentru că era sigur că acela era cu ei. Mai mult că, era în puşcărie şi frica era şi mai mare, era sigur că domnul Adrian vine de la dânşii. A schimbat declaraţiile pentru că nu se simţea bine, nu vrea din cauza lui să sufere oamenii. Când a venit domnul Adrian tot a scris totul de mână ca şi prima dată, pentru că era sigur că aşa trebuie să fie totul bine. **El nu înţelegea ce o să fie mai departe. I-au dictat atunci când l-au prins ce trebuia să scrie.** O dată cu dânşii şi o dată când a venit domnul Adrian. **Ofiţerii l-au pus să spună numai de Frunze**. Ei l-au luat deoarece în fiecare dimineaţă beau cafea acolo la magazin, iar garajurile sunt mai la deal. El vedea cum Frunze stă cu porţile deschise la garaj. Unde au fost făcute ulterior percheziţiile el nu cunoaşte. De garaj a spus că posibil îl puteau găsi acolo. Odată a spus de Frunze pentru că pe urmă nu a avut ocazia, iar ulterior în puşcărie a aflat care este situaţie la Frunze. Pe Frunze îl cunoştea deoarece au învăţat într-o şcoală, însă era mai mare. A mai indicat că, în penitenciar participă la activităţi, a terminat reabilitarea şi acum ajută alţi condamnaţi să se lase de droguri. Sunt des arătaţi pe la televizor şi pe situl ANP.

La baza învinuirii, procurorul a prezentat spre administrare următoarele mijloace de probă, cercetate nemijlocit în cadrul şedinţelor de judecată:

- **Declaraţiile martorului Frunze Andrei**, care fiind audiat în şedinţa de judecată, cu privire la circumstanţele cauzei a indicat că, nu ţine minte exact data, era cu soţia când a fost

stopat de poliţie, i-au cerut să se legitimeze, a fost urcat în maşina de poliţie împreună cu soţia. Aceştia l-au întrebat unde îi este garajul, el a mers şi a arătat unde se află acesta. Au avut loc percheziţii în garajul său, la care a fost găsit un pacheţel şi la prima vedere a înţeles că era marijuana. A precizat că, pe dl Popescu îl cunoaşte din şcoală, nu sunt prieteni. El nu s-a aşteptat la ceea ce s-a întâmplat, pur şi simplu au intrat în garaj, au făcut percheziţie, s-a semnat şi atât. Nu ştie cine a spus poliţiei că el se ocupă cu vânzarea drogurilor. În şedinţa de judecată inculpatul l-a văzut, s-a salutat, după care a fost audiat în calitate de martor. Acesta a declarat că îl cunoaşte, când pleacă la lucru se întâlneşte cu colegul său la lucru. Careva confruntări între el şi Popescu nu au fost făcute la faza de urmărire penală. **Nu cunoaşte dacă dl Popescu era consumator de droguri, acesta niciodată nu i-a propus droguri. Pe această cauză a depus plângere pe Popescu pentru a-l atrage la răspundere pentru declaraţii false**. Pe marginea prezentului dosar nu a fost audiat ca martor. **A depus plângerea din motiv că nu este de acord cu ce a declarat Popescu, nu îi plac minciunile. În ziua în care se presupune că Popescu s-a întâlnit cu el, el era cu soţia împreună**. Plângerea nu ţine minte dacă a depus şi pe poliţiştii care au audiat inculpatul.

- **Declaraţiile martorului Moraru Adrian**, care fiind audiat în şedinţa de judecată a declarat că, cunoaşte inculpatul vizual, însă cu acesta nu este în careva relaţii. Astfel, a relatat că a activat în cadrul IP Centru în calitate de ofiţer de urmărire penală din perioada 2010 până în 2015. În procedura de examinare a avut materiale şi dosare în calitate de bănuiţi pe Popescu, Frunze, dacă nu greşeşte, dar la moment nu îşi aduce aminte exact. Nu îşi aduce aminte acum, în material era ceva legat cu Frunze, Popescu fiind audiat ca martor pe acel dosar cu drogurile, adică a fost documentată fapta în privinţa lui Frunze, unde Popescu a fost martor. De obicei martorii la poliţie sunt puşi să scrie cu mâna lor ca să nu apară întrebări. A indicat că, susţine declaraţiile făcute la urmărirea penală, nu prea ţine minte la moment, dar nu spune minciuni, este realitatea. Nu îşi aduce aminte careva detalii referitor la declaraţiile depuse de Popescu. Procedura de explicare a consecinţelor de depunere a declaraţiilor false a fost respectată, inclusiv şi în privinţa lui Popescu. Nu îşi aduce aminte la moment dacă Popescu erau cunoscuţi cu Frunze şi nu îşi aduce aminte ce acţiuni au fost efectuate, însă ţine minte că au fost petrecute percheziţii. Posibil ofiţerii de investigaţii practicau consemnarea declaraţiilor până a fi adusă persoana la el. Nu ţine minte dacă Popescu avea careva semne de frică faţă de ofiţerii de care a fost escortat. Nu îşi aduce aminte de unde a aflat de Popescu, erau materialele. Dacă Popescu avea să comunice că era cumva influenţat, faţă de ofiţeri aveau să fie luate careva măsuri, avea să fie o altă procedură.
- **Procesul-verbal de ridicare din 16 noiembrie 2021**, acţiunea procesuală în cadrul căreia de la Frunze Andrei au fost ridicate copia procesului-verbal de audiere a martorului Popescu Ion, copia procesului-verbal de constatare şi un plic în care se conţine un CD-R cu înregistrări audio al şedinţei de judecată din 02.03.2020.
- **Procesul-verbal de examinare a obiectului din 14 decembrie 2021**, acţiunea procesuală în cadrul căreia obiectele examinării îl constituie un suport electronic pe care se conţin înregistrări audio ale şedinţei de judecată din 02.03.2020, pe cauza penală privind învinuirea lui Frunze Andrei, învinuit în comiterea infracţiunii prevăzută de art.217^1 alin.(3) din Codul penal, în cadrul căreia au fost înregistrate declaraţiile depuse de către martorul Popescu (Chirhan) Ion; copia procesului-verbal de audiere a martorului Popescu Ion din 28.05.2015 şi copia procesului-verbal privind actele de constatare din 16.05.2014. Astfel din examinarea suportului electronic se constată o înregistrare audio cu durată de 41 minute şi 12 secunde fiind datat cu 2 martie 2020. Din examinarea acestuia se constată că Popescu Ion înainte de a fi audiat în şedinţa de judecată

pe marginea cauzei penale de învinuire a lui Frunze Andrei, fiind totodată preîntâmpinat despre faptul că în cazul depunerii declaraţiilor mincinoase va purta răspundere penală. În consecinţă fiind audiat în calitate de martor Popescu Ion, la întrebarea dacă Frunze Andrei i-a transmis s-au i-a vândut droguri, martorul Popescu Ion a declarat că de la Frunze Andrei nu a primit nimic şi ultimul nu i-a vândut droguri, iar declaraţiile depuse în cadrul audierii din 28.05.2015 nu sunt veridice. Din examinarea copiei procesului-verbal de audiere în calitate de martor a lui Popescu Ion la 28.05.2015 se constată că acesta conţine 3 file în cadrul căruia a fost audiat de către Ofiţerul de urmărire penală al IP Centru, locotenent-major de poliţie Moraru Adrian, audierea martorului se desfăşoară în localul Penitenciarului nr.16 „Pruncul" din mun.Chişinău. Din conţinutul audierii se constată, că fiind audiat în calitate de martor, Popescu Ion a comunicat, că la 16.05.2014 în timp ce se deplasa de la grădiniţă pe str. Ialoveni 94 s-a întâlnit cu un cunoscut pe nume Frunze Andrei, iar în cadrul discuţiei acesta i-a propus şi i-a transmis un pacheţel de culoare albă în care se conţinea marihuana. Tot în cadrul audierii sale a menţionat, că Frunze Andrei consuma droguri şi tot în acelaşi timp le vindea mai multor persoane. Tot din cadrul examinării procesului-verbal se constată că înainte de a fi audiat martorul Popescu Ion a fost preîntâmpinat pentru răspunderea pe care o poartă în conformitate cu art. 312 şi 313 din Codul penal în rubrica de jos fiind aplicată semnătura acestuia. La fel martorul a aplicat semnătură pe fiecare pagina şi rubrică. Din examinarea copiei procesului-verbal privind actele de constatare din 16.05.2014, se constată că Popescu (Chirhan) Ion a fost audiat în localul INI, acesta fiind audiat de către ofiţerul de investigaţii din cadrul Direcţiei nr.4 Prisacari Ion. În cadrul audierii Popescu Ion a menţionat, că la 15.05.2014 în timp ce se deplasa pe str. Ialoveni 94, de dânsul s-a apropiat un cunoscut pe nume Frunze Andrei, şi în cadrul discuţiei acesta i-a propus droguri şi anume marihuana ce se afla într-un pachet de hârtie, iar la rubrica de jos fiind aplicată familia, numele şi semnătura acestuia.

Mijloace materiale de probă: copia procesului-verbal de audiere a martorului Popescu Ion; copia procesului-verbal de constatare şi un plic în care se conţine un CD-R cu înregistrări audio al şedinţei de judecată din 02.03.2020, ridicate prin procesul-verbal de ridicare din 16 noiembrie 2021 de la Frunze Andrei, anexate la materialele cauzei penale.

Instanţa de judecată, audiind inculpatul, martorii, cercetând documentele şi procesele-verbale ale acţiunilor procesuale, conchide că, inculpatul Popescu Ion *****, învinuit în baza art. 312 alin.(2) lit. a) Codul penal, urmează a fi achitat, din considerentele arătate *infra*:

Potrivit art. 24 alin. (2), art. 26 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconceputǎ că acesta a comis o infracţiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Conform art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, **judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi <u>numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu</u>.**

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) din Codul de procedură penală, la

adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvârşită; 6) dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; 14) cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; 16) dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie.

Potrivit art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. **Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri** sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Conform art. 101 din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Instanţa reiterează că, potrivit rechizitoriului, inculpatului Popescu Ion *****, i se impută vinovăţia în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 312 alin.(2 lit.a) din Codul penal, după semnele *„prezentarea cu bună-ştiinţă a declaraţiei mincinoase de către martor, acţiunea, **săvârşită în instanţa de judecată**, legată de învinuirea de săvârşire a unei infracţiuni grave”.*

Astfel, cu privire la infracţiunea imputată inculpatului instanţa reţine că, în art. 312 din Codul penal, sub aceeaşi denumire marginală de declaraţie mincinoasă, concluzie falsă sau traducere incorectă sunt reunite două variante-tip de infracţiuni şi o variantă agravată de infracţiune.

În aceste condiţii, prima variantă-tip de infracţiune, prevăzută la alin. (1) art.312 din Codul penal, se exprimă în prezentarea, cu bună ştiinţă, a declaraţiei mincinoase de către martor sau partea vătămată, a concluziei false de către specialist sau expert, a traducerii sau a interpretării incorecte de către traducător sau interpret, dacă această acţiune a fost săvârşită în cadrul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa de judecată naţională ori internaţională, nefiind legată de învinuirea de săvârşire a unei infracţiuni grave, deosebit de grave sau excepţional de grave.

Cea de-a doua variantă-tip de infracţiune, specificată la lit. a) alin.(2) art.312 din Codul pena, constă în prezentarea, cu bună ştiinţă, a declaraţiei mincinoase de către martor sau partea vătămată, a concluziei false de către specialist sau expert, a traducerii sau a interpretării incorecte

de către traducător sau interpret, dacă această acţiune a fost săvârşită în cadrul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa de judecată naţională ori internaţională, fiind legată de învinuirea de săvârşire a unei infracţiuni grave, deosebit de grave sau excepţional de grave.

Criteriul după care se stabileşte dacă o declaraţie este sau nu mincinoasă, dacă o concluzie este sau nu falsă, dacă o traducere sau interpretare este sau nu incorectă nu este acela al raportului în care se află cele declarate, conchise, traduse sau interpretate faţă de realitate. Infracţiunea prevăzută la art. 312 este săvârşită numai dacă, cunoscând realitatea, făptuitorul o denaturează în aşa fel, încât relatările sale duc la o altă încheiere.

Acestea fiind menţionate, instanţa de judecată reţine că, **în cadrul cercetării judecătoreşti nu s-au adus probe că, inculpatul Popescu Ion în cadrul şedinţei de judecată a făcut cu bună ştiinţă declaraţii mincinoase.**

Astfel, din declaraţiile date în faţa instanţei de judecată, inculpatul Popescu Ion a declarat că, *„[...] atunci în 2014 a dat declaraţii false, când a fost luat de pe drum la poliție. În judecată a spus totul drept [...]”.*

Totodată, instanţa constată că, cu toate că la materialele au fost anexate în calitate de probatoriu procesul-verbal de ridicare din 16 noiembrie 2021 şi procesul-verbal de examinare a obiectului din 14 decembrie 2021, acestea nu sunt suficiente să probeze comiterea faptei infracţionale în varianta imputată inculpatului prin actul de învinuire.

În acest caz, prin prisma divergenţelor apărute între învinuirea imputată inculpatului în forma adusă prin actul de învinuire căruia i se incriminează darea declaraţiilor false în instanţa de judecată şi însuşi declaraţiile inculpatului care recunoaşte darea declaraţiilor false, însă nu în cadrul instanţei de judecată, ci în cadrul urmăririi penale, instanţa se află în imposibilitatea de a stabili prezenţa vinovăţiei inculpatului, indiferent de forma exprimării acesteia şi constată dubii rezonabile, care nu pot fi interpretate decât în favoarea acuzatului, instanţa având obligaţia de a nu se expune arbitrar în privinţa unei persoane.

Instanţa **menţionează că, în cadrul cercetării judecătoreşti, nici o probă nu a confirmat prezentarea cu bună ştiinţă de către Popescu Ion a declaraţiei mincinoase în calitate de martor în instanţa de judecată**, legată de învinuirea de săvârşire a unei infracţiuni grave. Or, **martorii acuzării audiaţi în instanţa de judecată nu au probat în nici un mod învinuirea adusă inculpatului.**

Potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

În cazul în care probele referitoare la vinovăţie nu sunt certe, sigure, complete, ci exista îndoiala cu privire la vinovăţia inculpatului, se aplica regula „in dubio pro reo”, potrivit căreia orice îndoiala operează în favoarea inculpatului. Regula „in dubio pro reo” constituie un complement al prezumţiei de nevinovăţie, un principiu instituţional care reflecta modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în Codul de procedură penală, se regăseşte în materia probaţiunii. Ea se explica prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat conţin o informaţie îndoielnica tocmai cu privire la vinovăţia făptuitorului în legătura cu fapta imputată. Înainte de a fi o problema de drept, regula „in dubio pro reo” este o problema de fapt.

Aşadar, la caz, instanţa atestă că, materialele acumulate în cadrul cauzei penale nu au probat în nici un mod acţiunea incriminată inculpatului care având calitate procesuală de martor în cauza penală nr.2014011892 pornită în baza art. 217^1 alin.(3) lit.c) şi f) din Codul penal, fiind preîntâmpinat de răspunderea penală, acţionând prin intenţie directă, cu bună ştiinţă a oferit

declaraţii false în cadrul instanţei de judecată.

În acest sens, **instanţa consideră că procurorul în mod arbitrar a decis care declaraţii sunt false (depuse în instanţa de judecată), fără a administra nici o probă în acest sens. Or, este cert că inculpatul a dat declaraţii false, însă materialele dosarului indică că false sunt declaraţiile date în cadrul urmăririi penale, şi nu în cadrul şedinţei de judecată. Astfel, aşa cum art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, indică că judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, instanţa nu poate condamna inculpatul, din oficiu, pe depunerea declaraţiilor false la faza de urmărire penală. Or, procurorul, analizând probatoriul administrat în cadrul cercetării judecătoreşti, a avut posibilitatea să îi modifice învinuirea inculpatului, dar nu a făcut-o.**

Conform art. 390 alin. (1) din Codul de procedură penală, sentinţa de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existenţa faptei infracţiunii; 2) fapta nu a fost săvârşită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

În consecinţă, analizând în ansamblu probele administrate, instanţa de judecată a concluzionat că în şedinţa de judecată nu a fost dovedită existenţa faptei infracţiunii la depunerea declaraţiilor în instanţa de judecată, fapt pentru care acesta urmează a fi achitat.

Conform art. 384-385, 390, 392-394, 396 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Popescu Ion ***,** învinuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 312 alin. (2) lit. a) din Codul penal, se achită, pe motiv că nu a fost dovedită existenţa faptei infracţiunii de depunere a declaraţiilor false în instanţa de judecată.

Sentinţa poate fi atacată cu apel, la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Sergiu STRATAN**